

blive bestaaende. Grunden til, at vi lægge særdeles Vægt paa et saadant Forslags Vedtagelse, er den, at vi troe, at det vil være baade i Amtsrådets og i Sogneforstanderskabernes Interesse. Vi troe, at Amtsrådets hele Tilsyn uden disse Planers og Beretningers Indsendelse vil blive noget samlende og let noget vilkaarlig. Derimod mene vi, at Amtsrådets Tilsyn vil blive noget mere reguleret ved, at saadanne Arbejdsplaner og Beretninger indsendes, og at det vil blive henviist til at følge mere bestemte Regler samt en mere ordnet Fremgang, ligesom Tilsynet for Amtsrådet omvendt ogsaa vil blive lettet derved, at det har et bestemt Udgangspunkt at gaae ud fra. Sogneforstanderskabene troe vi, at denne Indsendelse vil give en særlig Opfordring til at tage Biveienens Istandsættelse under Forhandling, og Indsendelsen vil saaledes bidrage til, at en mere planmæssig og successiv Forbedring af Biveiene vil finde Sted fra deres Side. Vi haabe tilige, at saadanne Arbejdsplaners Indsendelse vil bidrage til, at en mere fælles Samarbejden kan finde Sted mellem Sogneforstanderskabene og Amtsrådet, hvilket vi vilde ansee for overordentlig heldigt, idet der derved lettere vilde aabnes en Mulighed for Amtsrådet til at kunne følge Sogneforstanderskabernes Tanker. Man skal efter min Opfattelse i det Hele ikke gjøre sig for store Illusioner med Hensyn til det Tilsyn, der efter Lovforslagets § 11 skal finde Sted fra Amtsrådenes Side. Jeg anseer det ikke for usandsynligt, at Amtsrådet i Almindelighed vil optræde som den strengt controlerende Myndighed, der uden Raade og Barmhjertighed vil lade Veiene istandsætte paa de efterladende Sogneforstanderskabers Bekostning. Man maa see Forholdene, som de ere, og som de efter al Rimelighed ville blive, men, at slutte deraf, forekommer det mig, at det kun vil blive undtagelsesviis, at Amtsrådet vil gjøre Brug af den det i § 11 tillagte Myndighed, en Myndighed, som jeg forøvrigt finder det aldeles rigtigt, at man har givet. Jeg skjønner derfor ikke rettere, end at det vil være rigtigt at benytte et Middel som det af os ved § 7 foreslaaede, der paa ingen Maade kan gjøre nogen Skade, men som dog muligen kan bidrage til at narne de to Autoriteter noget

mere til hinanden, saa at de bedre kunne arbejde sammen, hvorved da og Maalet, nemlig Biveienens fremtidige Forbedring, lettere vil naaes. — Med Hensyn til de Ændringsforslag, som jeg har været med at stille, der alt have været under Omtale, skal jeg ganske henholde mig til, hvad der er blevet ytret med Hensyn til det under Nr. 3 til § 3 stillede af den ærede 1ste Landsthingsmand for 10de Kreds (Zessen), og med Hensyn til det under Nr. 8 til § 6 stillede af min ærede Medforslagsstiller (Usting), som har motiveret dette Forslag paa en langt mere klar og udtømmende Maade, end jeg vilde have været istand til.

Indenrigsministeren: Jeg skal begynde med meget at anbefale til det høie Thing det Ændringsforslag, som jeg har stillet til § 2. Det gaaer ud paa en Ændring, som ved første Behandling her i Thinget blev anbefalet af en æret Landsthingsmand for 9de Kreds (Brasch), som jeg seer er fraværende idag, hvilken Ændring jeg iøvrigt allerede i det andet Thing havde lovet at have min Opmærksomhed henvendt paa. Det vil let sees, at det, naar det paagældende Ændringsforslag ikke vedtages, vil staae Amtsrådet i Forbindelse med Indenrigsministeren frit for uden videre at bestemme, at hidtilværende Hovedlandeveisgader i Byerne skulle bortfalde. Ændringsforslaget gaaer derimod ud paa, at en saadan Forandring med Hensyn til de hidtilværende Hovedlandeveisgader ikke skal kunne finde Sted uden de vedkommende Kjøbstadcommunalbestyrelseres Samtykke. — De andre Ændringsforslag, der ere stillede af mig, ere ligesom stillede for at føre Bestemmelserne med Hensyn til Veidistricterne tilbage til det nu bestaaende Forhold, idet det forekommer mig at være mindre rigtigt, at man ved dette Lovforslag vil foregribe, hvad der bør være forbeholdt den almindelige Lov om Landcommunalbestyrelsen, nemlig at sammensmelte til Æt de forffjellige særlige Districter, der nu findes indenfor samme Communes Grændser. Dersom man derhos overhovedet allerede nu vilde ophæve den Ændring, som i Henseende til Veivæsenet har fundet Sted mellem de forffjellige Sogne i en Commune, maatte man være gaaet videre, end